

РЕШЕНИЕ

№ 7151

гр. София, 01.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 19.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9871** по описа за **2021** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 12. 07. 2021 г. по НАХД № 14159 / 2020 г., Софийски районен съд, НО, 109 състав е отменил наказателно постановление (НП) № 23-002418 / 05. 10. 2020 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” – със седалище С., с което на Сдружение „Спортен клуб Пулс-С.”, ЕИК[ЕИК], в качеството му на работодател, за нарушение на чл. 222, ал. 1 от Кодекса на труда, му е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 2 000 лв.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” – със седалище С. , с която се моли да бъде отменено решението на СРС като неправилно и незаконосъобразно. Претендира юреисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител, моли да се отмени решението на СРС и да се потвърди издаденото наказателно постановление.

Ответникът, не взема становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за основателна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, въззивния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите И. и Г. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция, не са представени нови писмени доказателства, свързани с касационните основания.

От събраните пред районния съд доказателства по безспорен начин се установяват следните факти:

В периода 27. 07. 2020 г. – 17. 08. 2020 г., е извършена проверка от служители на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” – С. за спазване на трудовото законодателство, при която е установено че Сдружение „Спортен клуб Пулс-С.”, в качеството му на работодател, е начислило, но не е изплатил обезщетение по чл. 222, ал. 1 от КТ на Вивианна Г., въпреки че лицето е декларирало, че не е постъпвало на друга работа.

На 17. 08. 2020 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение, връчен на същата дата на пълномощник, след което е издадено и обжалваното наказателно постановление.

При така установената фактическа обстановка въззивният съд, е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, както и че безспорно е установено извършеното нарушение. Въпреки това СРС е отменил издаденото НП, тъй като е приел, че относно сдруженията по ЗЗД не е предвидена възможност за налагане на административно наказание.

Настоящата касационна инстанция намира така изложеният единствен доводи от СРС, въз основа на който е отменено процесното НП, за неправилен.

Действително съгласно чл. 83, ал. 1 от ЗЗД, в предвидените в съответния закон, указ, постановление на Министерския съвет или наредба на общинския съвет случаи на юридически лица и еднолични търговци може да се налага имуществена санкция за неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност.

В същото време, неправилно е прието от СРС, че сдружението е дружество по ЗЗД, тъй като няма никакви доказателства в тази насока. Напротив сдружението е юридическо лице, което се учредява по Закона за юридическите лица с нестопанска цел, но безспорно същото е юридическо лице, а не дружество по ЗЗД.

При справка в Търговския регистър безспорно се установява правната форма на ответника по касация и това както беше посочено е сдружение регистрирано по ЗЮЛНЦ.

Доколкото обаче е юридическо лице, на същото може да налага имуществена санкция съгласно чл. 83, ал. 1 от ЗАНН.

В същото време, сдружението се явява и работодател по смисъла на §, т. 1 от ДР на КТ, съгласно който, „работодател“ е всяко физическо лице, юридическо лице или негово поделение, както и всяко друго организационно и икономически обособено образувание (предприятие, учреждение, организация, кооперация, стопанство, заведение, домакинство, дружество и други подобни), което самостоятелно наема работници или служители по трудово правоотношение, включително за извършване на надомна работа и работа от разстояние и за изпращане за изпълнение на работа в предприятие ползвател.

В случая неправилно е прието, че сдружението не може да носи отговорност, поради обкръжването му с дружество по ЗЗД.

Видно е, че същото е юридическо лице и освен това има качеството на работодател, поради което правилно му е ангажирана неговата отговорност.

Както правилно е установил и СРС, АУАН и НП са издадени от компетентни органи. В същото време, безспорно от събраните писмени доказателства и от показанията на свидетелите се установява, че Вивианна Г. е начислено, но не е изплатено дължимото обезщетение по чл. 222, ал. 1 от КТ, въпреки че същата е писмено декларирала останеното си без работа.

Неоснователни са доводите, изложени пред районния съд, че лицето не се е явило, за да получи обезщетението си, тъй като видно от показанията на свидетелката Г., същата изрично е посочила, че е предоставила на работодателя сметката си по която е превеждана работната ѝ заплата и тази сметка не е променяна.

Предвид изложеното, следва да се отмени оспореното решение и доколкото делото е изяснено от фактическа страна, да се постанови решение по съществото на спора, с което да се потвърди издаденото наказателно постановление.

При този изход на спора и с оглед направеното искане на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за основателно. Съгласно чл. 63, ал. 5 от ЗАНН (в действащата към настоящия момент редакция), в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. На основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 120 лв., поради което съдът намира, че следва да се присъди такова в определения от закона минимум.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. II от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София- град, XVII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решението от 12. 07. 2021 г. по НАХД № 14159 / 2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение - 119-ти състав.

ПОТВЪРЖДАВА изцяло наказателно постановление № 23-002418 / 05. 10. 2020 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” – със седалище С., с което на Сдружение „Спортен клуб Пулс-С.”, ЕИК[ЕИК], в качеството му на работодател, за нарушение на чл. 222, ал. 1 от Кодекса на труда, му е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 2 000 лв.

ОСЪЖДА Сдружение „Спортен клуб Пулс-С.”, ЕИК[ЕИК], да заплати на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” – със седалище С., юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.